

"brief aan de heer Parkinson"

mijnheer Parkinson,

Al zo'n achttien jaar maakt u deel uit van mijn leven. Ik heb u niet uitgenodigd, noch zag ik u graag komen. Maar, zoals bij wel meer ongenode gasten, dacht ik dat ik uw verblijf wel zou uitzingen. U bleek echter, hoewel een trage gast, wel over volharding te beschikken. Steeds trachtte u met allerlei slinkse middelen mij het leven zuur te maken. Ik dacht u wel aan te kunnen.

Maar ik was me niet bewust dat u hoe langer u bleef steeds gemener zou worden. U heeft werkelijk geen enkel respect voor het functioneren van het menselijk lichaam. Waar u begon met een beetje beven, sloop er langzamerhand veel meer in. U nam me mijn expressieve gezicht af, mijn soepele pas, mijn figuur door alle medicijnen waarmee ik u te lijf moest gaan. Maar nog was het niet voldoende. Ook mijn mobiliteit moest eraan. Door mijn evenwicht weg te nemen veroorzaakte u een serie valpartijen, waardoor ik nu aan huis gebonden ben en zonder schoudergewricht met een infectie in het ziekenhuis lig.

U zult uiteindelijk winnen, van mijn lichaam en geest, want u heeft nog een heel scenario aan hulpmiddelen, die ik ken.

Ik waarschuw u echter dat ik zal blijven vechten tot het allerlaatst. Ik geef het niet op!!!!!!!

© februari 2012, Alida, BasicPublishing.nl